Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8999
Copyright: Melk, Benediktinerstift

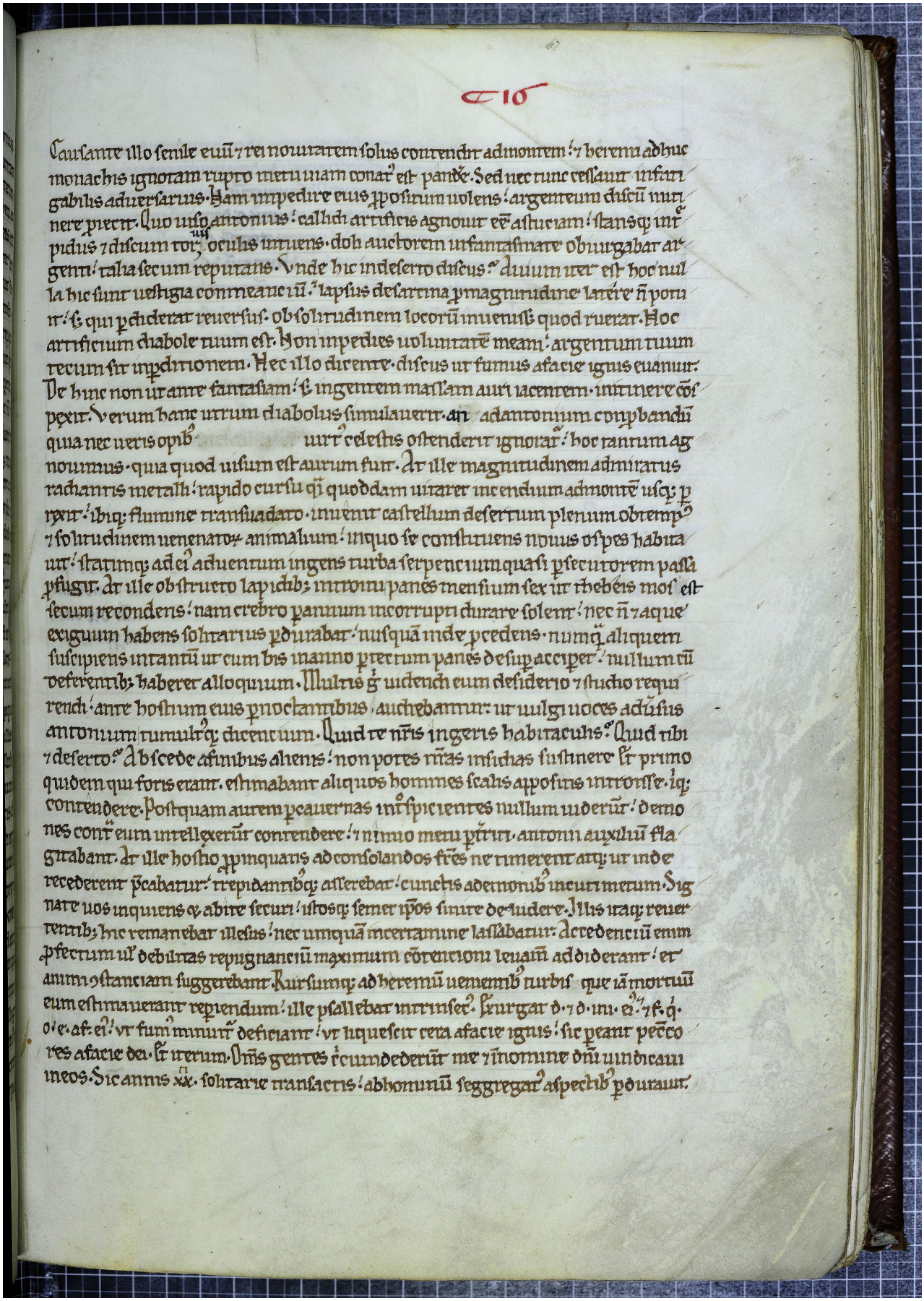

Causante illo senile euū ⁊ rei nouitatem solus contendit admonitem: ⁊ heremu adhuc
monachis ignotam rupto metu uiam conat' est pande. Sed nec tunc cessauit infati
gabilis aduersarius. Iam impedire eius ꝓpositum uolens: argenteum discū inti
nere precepit. Quo uiso antonius: callidi artificis agnouit eē astuciam: stansq; int'
pidus ⁊ discum tot' oculis intuens. doh auctorem infantasmate obiurgabat ar
genti: talia secum reputans. Vnde hic in deserto discus? diuum uer' est hoc nul
la hic sunt uestigia commeantiū. lapsus desarcina pmagnitudine latere ñ potu
it: ⁊ qui ꝑ ciderat reuersus. ob solitudinem locorū inuentus quod ruerat. Hoc
artificium diabole tuum est. Non impedies uoluntatē meam: argentum tuum
tecum sit impditionem. Hec illo dicente discus ut fumus a facie ignis euanuit.
De hinc non ut ante fantasiam: ⁊ ingentem massam auri iacentem intrinsecū
pexit. Verum hanc utrum diabolus simulauerit. an adantonium conpbandū
quia nec ueris opib' uirtutē celestis ostenderit ignorat: hoc tantum ag
nouimus. quia quod usum est aurum fuit. At ille magnitudinem admiratus
radiantis metalli: rapido cursu qī quoddam uitaret incendium admonitē usq; p
pexit: ibiq; flumine transuadato. inuenit castellum desertum plenum obtempo
⁊ solitudinem uenenatorū animaliuū: in quo se constituens nouus ospes habita
uit: statimq; ad ei' aduentum ingens turba serpentiū quasi ꝑ secutorem passi
pfugit. At ille obstructo lapidib; introitu panes mensium sex ut thebeis mos est
secum reconditis: nam crebro panium incorrupti durare solent: nec ñ ⁊ aque
exiguum habens solitarius pdurabat: nusquā inde pcedens. numq; aliquem
suscipiens in tantū ut cum bis in anno ptectum panes desup acciperet: nullum cū
deferentib; haberet alloquium. Multis g' uidenti eum desiderio ⁊ studio requi
renti: ante hostium eius pnoctantibus auditebantur: ut uulgi uoces ad'ūsus
antonium tumultq; dicentium. Quid te nīis ingeris habitaculis? Quid tibi
⁊ deserto? Abscede a finibus alienis: non potes nīas insidias sustinere. Ut primo
quidem qui foris erant. estimabant aliquos homines scalis appositis intrasse. iq;
contendere. Postquam autem pcauernas intspicientes nullum uiderūt: demo
nes cont' eum intellexerūt contendere: ⁊ timio metu ptiti. antonii auxiliū fla
gitabant. At ille hostio ꝓpinquans ad consolandos frēs ne timerent atq; ut inde
recederent pcabatur: ⁊ repidantibq; asserebat: cunctis ademonib' incuti metum. Sig
nate uos inquiens ⁊ abite securi: istosq; semet ipos finire deludere. Illis itaq; reuer
tentib; hic remanebat illesus: nec umquā incertamine lassabatur. Accedenciū enim
pfectum ul' debilitas repugnanciū maximum cōtencionū leuamē addiderant: et
animo stanciam suggerebant. Rursumq; ad heremū uenientib' turbis que iā mortuū
eum estimauerant repiendum: ille psallebat intrinsec' surgat d·⁊ d·uni·e·⁊ f·q·
o·e·af·ei: ut fum' minuti deficiant: ut liquescit cera a facie ignis: sic peant pecco
res a facie dei. ut iterum omis gentes ꝓcumdederūt me ⁊ inomine dñi uindicaui
in eos. Sic annis xx. solitarie transactis: abhominiū seggregat' aspectib' pduraui.